

Protokol pro zápis kvalitativního dotazník

Číslo

Datum 24. 4. 2012

Skupina divadla

MDB

Vaše jméno Helena Brzobohatá, Eva Hanáková

Demografické údaje o respondentovi

Věk

roč. 1943

Pohlaví Žena

Studium

VŠ?

Povolání advokátní kancelář

Poznámky:

- abonmá do MDB má asi 10 let
- v MDB poprvé ještě u Jakuba
- chodí i do Mahenova, taky na balety a opery
- divadlo pro ni není finanč. nákl. zálež.

Takže já začnu tím, ty máš předplatné?

Předplatné.

Jak se těšíš na každé představení? Chystáš se na něj nějak?

Určitě, buď si přečtu teda to Dokořán, nebo se podívá na internet, tak jako kdo tam, kdo jaké obsazení, kdo to režíruje...jo jako tak nějak, protože už vím o těch režisérech a vím o těch hercích, tak to mě zajímá, jako to obsazení a tak jako.

Takže se dopředu chystáš a nechceš se moc nechat překvapit?

Někdy taky jo, tak jako si říkám, co z toho udělají a tak jako. Ale podívám se na to, abych tak nějak...říkám, hlavně to obsazení těch herců a kdo to režíruje. Protože od toho člověk tak nějak může očekávat, jaký to tak asi, jak to vyjde.

Jak dlouho máš předplatné?

Já jsem o tom přemýšlela, a myslím si, že tak deset roků tady u vás. Jinak předtím, já mám známou dobrou, která učila na JAMU a já jsem teda s ní chodila hodně do divadla, protože ona to musela, tak mě vždycky řekla, já jdu tam, tam, tam, vyber si, no tak já jsem si vybrala, a dost jsem s ní chodila. Ale teď jako těch posledních deset let chodím většinou jenom sem tady k vám.

Takže říkáš, že pro tebe je nejdůležitější herectví, herec a režisér?

Ano, tak.

A na co se tak nejvíc těšíš, když jdeš na představení?

Na tu atmosféru. Záleží na tom, na jakou jdu hru, že jo.

Dobře, tak to rozdělíme, jdeš na činohru.

Tak třeba teď jsem se hrozně těšila na Cida, od toho jsem čekala hodně, ale z dřívějšíka, na to vzpomínám do dneška, tak to byl Kean IV. s Bolkem Polívkem a tam vlastně začínala Pavla Ptáčková, to představení jsem viděla asi čtyři krát, což u činohry, to je jako, že jo, na operu se chodí, ale...

Na muzikál taky, že jo.

Na muzikál taky, tam je ta hudba a to, ale na činohru ne, a mně to představení zůstalo ve mně, a to se mi teda strašně líbilo, ale jinak teď v poslední době ten Cid, na to jsme se těšili, no a teď já nevím.

Čili těšíš se spíš na ty herce, nebo na ten příběh?

Jak kdy, když to znám, tak spíš na ty herce jak to provedou, ale většinou na oboje.

Čili těšíš se na ten příběh, když ho neznáš a vlastně i na to zpracování?

Zpracování jo, většinou tady je to moc hezky udělaný, někdy se využívají všechny ty možnosti jevištní, hlavně u muzikálu, tak jako jo, mně se tady hrozně moc líbí.

A když máš nějakýho oblíbenýho herce, určitě máš nějakého oblíbeného herce?

Jako tady?

Ano.

No určitě...

No dobře, nebudu lámat tady nějaká jména. Dokážeš sledovat naše herce někde jinde i, když třeba účinkují v seriálech nebo hrají v jiným divadle?

Určitě, určitě v seriálu, to vím, že ten Petr, jak se jmenuje?

Štěpán.

Tak ten hrál v seriálu, teď tam běžely ty starší detektivky...tak jo, já se na ně ráda podívám, nebo tu Hanku Holišovou, tu taky, teď Vítázkovou, jako jo.

A teď zase, když jdeš na ten muzikál, povídej o muzikálu? Co se ti na něm líbí, pokud se ti líbí?

Muzikály se mě líbí, tam ta hudba samozřejmě, herci, a tady je fantastický to využití té jevištní techniky a ty možnosti, to opravdu. Teď jsem byla na Jekyllovi, na předplatném jsem měla teda pana Gazdíka, i když já ho nemusím, ale tady se mně v tom moc líbil. Tak jsem si říkala, když teda ten Vítězek dostal Thálii, tak bych ho chtěla vidět. Ta moje známá mi tam držela jedno sedadlo, tak jako jo, ale já musím říct, já mám předplatný do tý pátý řady a tam to mám taková pěkný, všechno vidím a to, kdežto tady z toho vrchu už to pro mě ten zážitek není takovej.

Čili je pro tebe i důležité, kde sedíš?

Je, je, to je určitě, proto si tady to předplatný držím už tolik roků, nechci o ně přijít. Vždycky, když se mně uvolní, tak беру nějakou kamarádku, aby se to neztratilo.

Na činohře, dokázala by si říct a rozlišit, pokud to vůbec vnímáš, protože to představení se skládá z herecké části, potom hudba, výprava, režijní vklad, vnímáš to nějak? Třena na činohře nebo muzikálu? Dokázala bys mi říct, jestli je pro tebe něco důležitější nebo vnímáš něco jako první, třena na té činohře, co je tam pro tebe tak nejdůležitější?

Já si myslím, že na činohře asi herec.

Takže herecká složka?

Ano, protože ta scéna nebo to tam ani tak moc není nebo...ale herec určitě, a na té muzikálové, tak tam asi všechno dohromady, hlavně teda hudba a výprava taky.

Tam ta herecká složka?

Taky určitě je důležitá, ale u činohry hlavně ten herec, když je to jako výborně zahráný, tak má člověk...mně se třeba hrozně líbilo ten Beckett, škoda že se to stahuje. Já jsem si i koupila cedéčko, protože znám z dřívějšíka ten film americkéj, ale tady se mně ti dva, Gazdík vlastně a Štěpán moc líbili, to se povedlo to představení a i ten Cid se povedl.

A dovedla by sis představit, že bys odešla z divadla před koncem představení, třeba v polovině?

Dovedla jsem si to představit.

Už se to stalo?

Jednou se mně to stalo, jinak neodcházím z divadla, i když třeba nejsem úplně jako tak, ale odešla jsem z toho Kvítka z hororu, ale říkám, to bylo v červnu, můj muž zemřel a to, a mně to přišlo hrozně morbidní, tak jsem prostě o přestávce musela odejít.

Čili si ti to netrefilo do...?

Netrefilo, možná kdybych to viděla teď, tak třeba by se mně to líbilo jinak, ale tenkrát jsem musela odejít.

Ono vlastně chvíli před tím ti zemřel manžel?

Ano.

Jak jsem pochopila, ty teda chodíš do Městského divadla i mimo abonmá?

Chodívám.

Jak většinou chodíš? Sama, aktivně si vybíráš?

Sama si vybírá, protože když to vidím třeba na tom předplatném a ta hra se mně líbí nebo to představení, tak třeba to chcu vidět ještě jednou.

A co je v tomhle častější, činohra nebo častější je muzikál?

Já bych dala přednost asi spíš té činohře, když je dobrá činohra, tak já to mám jako raději, ale muzikál taky jako je povedenej no. Ale asi přednost činohře, tu mám ráda.

Co tě vede k návštěvě Městského divadla? Repertoár, setkávání s přáteli, jak to máš? Máš vlastně divadelní návštěvu spojenou ještě s něčím dalším? Že se s někým potkáš?

Tak to právě s těma známýma, se kterýma sedím na těch sedadlech jako, a ta jedna jak se mnou chodí na to předplatný, tak to už jsme letitý, jsme spolu chodily do školy, tak už jsme letitý známý. Toho času na setkání moc není, že jo, tak se člověk sejde alespoň v tom divadle, tam taky není moc času na popovídání (smích).

A jdete se třeba sednout předtím nebo potom?

Někdy předtím, jako potom těžko, potom už utíkám domů.

A je pro tebe návštěva divadla spojená i s něčím jako třeba, že se hezky oblečeš, jdeš ke kadeřníkovi?

Určitě, určitě, jo, teda ne vždycky, to záleží na tom, ale určitě se ráda obleču a je to takový příjemný společenský zážitek. Určitě bych nešla v riflích a tak.

Obchodí záležitosti tam asi nevyřizuješ?

Ne, to ne, určitě ne.

Máš ráda, když má představení přestávky?

No jednu určitě, ale někdy, když by ta hra tou přestávkou ztratila spád, tak je to lepší bez té přestávky.

Takže ti nevadí představení, které nemá přestávku?

Nevadí, protože ta hra, že jo, by to ztratilo, a než by to zase naskočilo tam, tak by to jako nebylo ono. To mně nevadí, když to nemá přestávku.

Navštěvuješ i tady Divadelní klub nebo?

Ne.

Jdete si sednout, když tak někam jinam?

No, někdy se setkáváme tady ke kafe, ale jinak ne, my už jsme v letech, tak my už neflámujem (smích).

S kým teda chodíváš do toho divadla? Jak se to jako vyvíjelo za těch deset let? S manželem?

Manžel můj, ten ne, s manželem jsem chodila vždycky, když se mně líbilo nějaké představení, protože on byl trošičku „barbar“, jako to je těžké, na to já nepůjdu a tak, a když se to představení mně líbilo, tak jsme pak šli na Silvestra, jsem věděla, že to budou dávat, tak to jsme kupovali spolu, nebo i jindy jsem řekla, pojď tady to představení je jako to, půjdem na to, ale to muselo být takový lehčí, ale to on taky rád chodit, to jako.

Čili na to předplatné chodíš s kamarádkama?

S kamarádkama jenom.

A kdo je iniciátorem těch návštěv, které realizuješ mimo předplatné? Ty sama?

Já sama, buď někdo chce jít, nebo nechce, ale já když tak jdu klidně sama, já tady mám právě tu známou takže.

Jsi říkala, že čteš informace ještě předtím, než na to představení jdeš, z Dokořánu, někdy teda z internetu, čteš recenze? Zajímají tě?

V tom Dokořánu taky občas čtu, ale zase moc tomu nevěnuju, takže...ale přečtu si je, když to chválí tak to ráda čtu.

Ale uchováš si svůj...?

Názor.

Donutilo tě někdy nějaké představení, že by sis přečetla dramatickou předlohu?

Ne.

Ani po?

Ne, to ne.

A ještě, tys to říkala tak rychle, vadí ti, když přijde někdo nevhodně oblečený do divadla?

Mně to nevadí, teď jsem si říkala, že hodně dívek začíná nosit sukně a to se mně jako líbí, jako já když jsem byla mladá, tak jsme nosili aj dlouhý šaty, že jo, tady do Janáčkova a tak, ale teď se mně líbí, když ty mladý dívky jsou v sukýnkách a jako sluší jim to no.

Teď se to začíná vracet.

Mě to přijde, že jako, já nevím, jestli sis toho všimla, ale jako už se nechodí jenom v těch gatí a tak.

Zvlášť děcka, který přijdou s mladýma a tak, oni to mají jako slavnostní že jo.

Ano, ano no.

A teď, co když se stane, že se ti kryje termín abonmá s nějakou důležitou akcí jinou?

Já vím, že tady je možnost, že se to tady u pokladny dá vrátit že, a můžu si vybrat náhradní termín, no anebo to dám dceři nebo někomu, kdo to...

Aby to nepropadlo?

Určitě, to bych nenechala propadnout.

A co máš ještě ráda kromě divadla, já nevím, koncerty?

Na koncerty...já mám ráda Gotta (smích), takže jakmile je Gott v Brně, tak já na jeho koncert jako jdu.

A teď si představ, že je koncert Karla Gotta a zároveň máš jít na předplatný?

No tak to bych šla na Gotta.

Jdeš na Gotta.

Protože tady to představení můžu vidět, ale Gott přijede jednou za dva roky.

Jasný. Jaké další kulturní akce v Brně ještě navštěvuješ?

Občas jsme chodili do kina jako jo, ale toho času moc není no.

Jsi říkala, že jste měli zahrádku?

No.

Takže vy jste pracovali tam, tam je práce dost?

No, když je tam hezky, tak se tam dá relaxovat, ale říkám, ostatních těch kulturních těch moc není. Nebo chodívám někdy se známou, když tady hostují nějaký ty divadla z Prahy, ale někdy ty hry jsou takový dost laciní. Je to takový dost...teď teda, já se vždycky zajímám o ty Shakespearovský slavnosti za čtvrt roku, tak teď tam jsou hry, mě by zajímal Richard III., jenom oni mají dvě představení, jedno je zadaný a na jedno představení se nedostanu, ani kdybych se rozkrájela, no tady hraje Langmajer, tak zrovna na něho bych se chtěla podívat.

Ještě nějaký jiný divadla navštěvuješ?

Občas jdu do Mahenky, nebo na nějaké balet, balety takový ty klasický, ty mám ráda, tak na to občas jdeme no.

A mohla bys mě říct nějaký tvůj nejsilnější divadelní zážitek? Zkusíme nejstarší, jestli si vzpomeneš, a pak nejsilnější?

Viděla jsem, to byl pro mě taky dost velké zážitek Třísku v Králi Learovi právě v těch Shakespearovských slavnostech, to teda byl fakt zážitek, a to je teda pan herec. No a pak ten Kean, to jiný obsazení, já nevím, proč mě to tak jako...

Se ti líbil ten příběh?

Příběh, Bolek se mi tam líbil jako, se mi zdálo, že to bylo pěkně udělaný.

Všechno to do sebe sedlo.

No. Muž se mnou na tom byl dvakrát, on zase měl rád Bolka, že jo, říkám, já jsem to představení viděla čtyřikrát, což u činohry je takový nezvyklý.

A teď naopak, ten nejhorší zážitek z divadla? A nemusí to být ani naše představení?

Když jsem dělala v práci, tak jsem měla kolegyni a tak zas chodila hodně na opery, tak občas jsem s ní šla, tak tam někdy byly takový ty opery, že tam traktory a v těch holínkách na tom jevišti a tak, tak to teda zas byly otravné zážitky, ale my jsme s kolegyní vydrželi, ani když byla převaha na jevišti proti hledišti, ale to byly teda dost toporný jako zážitky.

To byly takový ty budovatelský, dokážeš to zařadit, jaký to byly asi roky?

Tak osmdesát, tak nějak asi...no tak sedmdesát, osmdesát.

To je zajímavý, že ještě v té době se dělaly takový ty.

Jsme měli koníčka, že jsme chodily i na Nabucca, a to jsme taky moc nemohly vynechat Nabucco. Protože to běželo v nějakým tom osmdesátým osmým, pak to dlouho nebylo, a pak to obnovili no.

A dokážeš mě popsat pocity, když jdeš z představení, které se povedlo?

Je to příjemný, třeba z toho Nabucca jsem si říkala vždycky, to mě jde, nebo teď jsem byla na tom baletu Giselle, tam je taky pro mě moc hezká hudby, to mě vždycky úplně tak jako mrazí, tak je to jako příjemný jo. Možná, že to mám spojený s tím, že jsme byli v roce osmdesát, tenkrát v Leningradě, dneska v Petrohradě, to bylo prvního máje, oni tam dávali Giselle. No ty kulisy a to všechno to bylo takový naivní jako jo, ale ten balet byl nádherný. To jsem z toho šla taky nadšená, od té doby má Giselle jako hrozně ráda.

A když jdeš z představení, který se ti nelíbilo?

Jo, tak to jsem otrávená (smích), ale zase si říkám, člověk musí taky vidět špatný představení?

A proč?

Protože aby to dovedl posoudit, když pak je nějaký dobrý nebo něco, no tak si řekne no, tak jako já si myslím, že musí se vidět, nebo nemusí jako, ale když ho vidí, tak to nějak zvládne.

Dobře. Dala bys vlastně, chodíš mimo předplatné někam jinam, dala bys nějak dohromady cos za poslední měsíc viděla? Tak jako z té kultury?

Jo, za poslední měsíc...to myslím naposled bylo to představení té Giselle, to bylo v Mahence oni to teď mají. Dřív jsem chodívala třeba do Husa na provázku tak, jako za mlada jsme chodili ještě, ale teď už ne no, tak už nemám s kým, tak jako jo, každý už má svoje.

A televize nějaká?

No nějak...

Není moc času, u toho se hezky usíná?

No, teď jsem viděla to Milénium, teď to běželo na Jojce v sobotu, tak jsem se na to dívala.

To švédské?

Ta švédská, akorát mně lezli na nervy, že tam pouštěli furt reklamy jo, to mně teda hrozně vadilo, protože oni pustí deset minut film a pak...

Patnáct minut jede reklama.

No to teda fakt, ale moc se mně to líbilo, protože já jsem tu knížku měla půjčenou, tak jsem ji dneska vrátila, říkám já už jsem to viděla, a až budu v lepším stavu, tak si to půjčím a přečtu si to.

To je nádherný čtení, to mám hrozně ráda.

Ještě mě kolegyně říkala, že je ten americkej, jí se teda víc líbil tady tento, ten švédskej, asi je mi to bližší.

Možná, že jo.

Tak to jsou moje poslední zážitky z televize.

To je výborný.

A ona ještě, jsem byla na vycházce tam se sousedkou, a teď telefon a ona mně volá, paní Taliánová, na Jojce dávají tady to Milénium, tak jestli to máte, tak se dívejte, nelenila prostě v sobotu, aby mně zavolala, abych se na to dívala, tak jsem jí moc děkovala.

To je všechno, děkuji, tě poprosím jenom tvůj rok narození?

1943.

Ty jsi pracovala myslím v obchodu, ale pracovala jsi?

V advokátní kanceláři.

Žiješ v Brně?

Ano, v Brně.

Abonmá máš deset let. Kdy jsi byla poprvé v Městském divadle asi?

V Městském?

No v Divadle Bratří Mrštíků předpokládám ještě?

To jsem ještě chodila, když oni byli u Jakuba.

Takže poprvé si naše divadlo navštívila u Jakuba?

To mě bylo tak šestnáct, to jsem chodila do školy.

A dovedeš dát dohromady, na čem jste byli?

Ne, ale vím, že tam hrál Dufek, kterýho jsem měla hrozně ráda, byl takovej, se mně moc líbil. Ono se to pak rozpadlo že?

Ano.

Tady bylo kino, tady nebylo divadlo, a pak se to rozpadlo, o hrál v Mahence a ...pak už nevím jak se to, já jsem taky měla malý děti, tak jsem určitou dobu nechodila, ale opravdu jsem byla u Jakuba poprvé.

To je úžasný. A je pro tebe divadlo finančně náročné?

Ne, já za divadlo su to ochotná dát.

Takže nehledíš na to, kolik to stojí?

Ne. Právě teď mě říkala ta moje známá, ty to víš taky, že teď tady bude nějaký ten festival, že jo, tak mně nabízela, co bych jako to, tak říkám, já bych šla na to Dejvické divadlo, tam je dobrý obsazení jako dobří herci, a pak něco o tom Kukurovi, ale ona nevěděla, jestli přijede to Slovenské divadlo, nebo je nějaká hra o to Juraji Kukurovi, ale to dělá Činoherní klub Praha já jsem se dívala na televizi, ale asi přijede ta Aréna, to jeho divadlo?

Ano, dělá Kukuru.

Ale já nevím, jestli v tom hraje?

Myslím, že jo, že v tom hraje, já ti to zjistím.

Jo, já bych se na něho šla, když tak taky podívat, mě se zrovna líbila tenkrát ta Tančírna jejich...takže za divadlo já su ochotná dát hodně

A teď mně ještě řekni, koho máš ráda z herců?

Jako tady brněnský?

No, tady Městské divadlo.

Mně se líbí Štěpán, a potom z těch Ondříček, že jo, to jsou takový klasičtí ti, no potom ještě...

Dušan Vitázek?

Ne.

Viktor Skála? Ten je bez vlasů.

No jo, jo, Viktor Skála, ten se mně taky líbí tady z těch.

A z holek?

Z holek, tak Pavla Vitázková, právě když ona začínala v tom Keanovi, tak to byly mladá holka, ona tam tak ječela jo...no tak oni furt přichází nový, třeba Jitka Čvančarová, ta byla jako že.

Alenka Antalová?

Taky Alenka, tak to je jasný. A ještě ta Petra...

Jungmannová?

Jungmannová, tak jako jo, jenže oni pak odejdou no.

A máš je ráda, i když odejdou?

Mám.

Jo, nevdí ti to?

Nevadí.

Děkuji.